

- 2) Czy przepisy prawa konkurencji zawarte w prawie Unii – w szczególności dyrektywę 2014/104 z dnia 26 listopada 2014 r. i jej art. 6 ust. 6 i 7 oraz art. 7 ust. 1, a także dyrektywę 2019/1 z dnia 11 grudnia 2018 r. i jej art. 31 ust. 3 – należy interpretować w ten sposób, że bezwzględna ochrona oświadczeń w ramach programu łagodzenia kar i propozycji ugodowych (w rozumieniu pytania pierwszego) obejmuje również dokumenty i informacje z nich pozyskane, które podmiot wnioskujący o złagodzenie kary lub składający propozycję ugodową przedłożył w celu przedstawienia, uzasadnienia i udowodnienia treści oświadczenia w ramach programu łagodzenia kar lub propozycji ugodowej?
- 3) Czy przepisy prawa konkurencji zawarte w prawie Unii – w szczególności dyrektywę 2014/104 z dnia 26 listopada 2014 r. i jej art. 6 ust. 6 i 7 oraz art. 7 ust. 1, a także dyrektywę 2019/1 z dnia 11 grudnia 2018 r. i jej art. 31 ust. 3 – należy interpretować w ten sposób, że nadają one bezwzględną skuteczność przewidzianej w tych przepisach ochronie oświadczeń w ramach programu łagodzenia kar i propozycji ugodowych (i dokumentów w rozumieniu pytania drugiego) oraz pozyskanych z nich informacji, która obowiązuje w postępowaniu karnym – z jednej strony nawet wobec oskarżonych, którzy nie są autorami danego oświadczenia w ramach programu łagodzenia kar lub propozycji ugodowej, a z drugiej strony wobec innych uczestników postępowania karnego, (w szczególności pokrzywdzonych dochodzących roszczeń cywilnych), wobec czego oskarżeni i pokrzywdzeni nie mogą uzyskać dostępu do oświadczeń w ramach programu łagodzenia kar, propozycji ugodowych i przedłożonych w związku z nimi dokumentów ani do pozyskanych z nich informacji?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/104/UE z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie niektórych przepisów regulujących dochodzenie roszczeń odszkodowawczych z tytułu naruszenia prawa konkurencji państw członkowskich i Unii Europejskiej, objęte przepisami prawa krajowego (Dz.U. 2014, L 349, s. 1).

(²) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1 z dnia 11 grudnia 2018 r. mająca na celu nadanie organom ochrony konkurencji państw członkowskich uprawnień w celu skuteczniejszego egzekwowania prawa i zapewnienia należytego funkcjonowania rynku wewnętrznego (Dz.U. 2019, L 11, s. 3).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja)
w dniu 12 stycznia 2023 r. – FH/Conseil national de l'ordre des médecins**

(Sprawa C-8/23, Conseil national de l'ordre des médecins)

(2023/C 127/21)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État (Francja)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: FH

Strona pozwana: Conseil national de l'ordre des médecins

Strony zainteresowane: Ministère de la Santé et de la Prévention, Ministère de l'Économie, des Finances et de la Souveraineté industrielle et numérique

Pytanie prejudycjalne

Czy lekarz, który jest obywatelem jednego z państw członkowskich Unii Europejskiej i posiada dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji lekarza specjalisty wydany w państwie członkowskim, o którym mowa w pkt 5.1.2 załącznika V do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/36/WE z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (¹), może – jedynie na podstawie tego dokumentu – skorzystać w innym państwie członkowskim z przewidzianego w art. 21 tej dyrektywy systemu automatycznego uznawania dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji, w sytuacji gdy posiada on dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji w zakresie podstawowego kształcenia medycznego wydany przez państwo trzecie, który został uznany jedynie przez państwo członkowskie, w którym uzyskał dyplom lekarza specjalisty, i który to dokument nie znajduje się wśród dokumentów, o których mowa w pkt 5.1.1 załącznika V do tej dyrektywy, a art. 25 [ust.] 4 owej dyrektywy uzależnia wydanie dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji lekarza specjalisty od posiadania jednego z tych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji lekarza w zakresie podstawowego poziomu wykształcenia zawodowego?

(¹) Dz.U. 2005, L 255, s. 22.